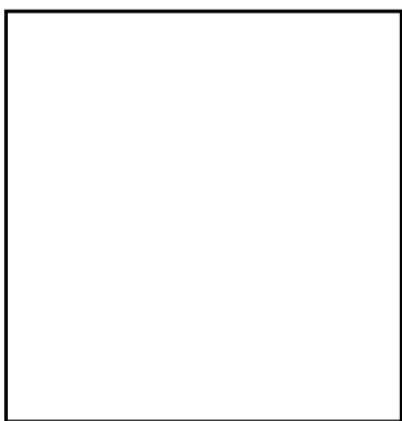
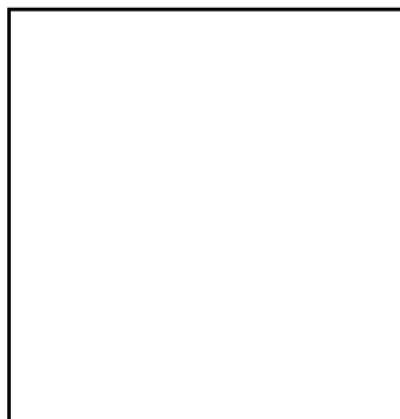

Na

w dzień targowy,

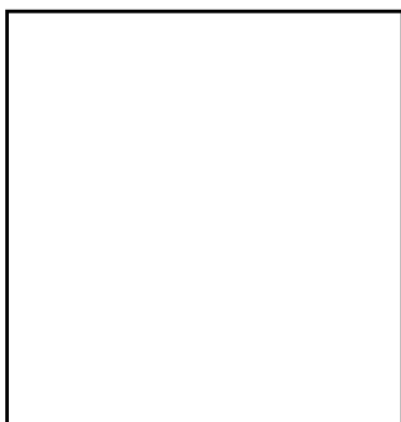
Takie słyszy się

:

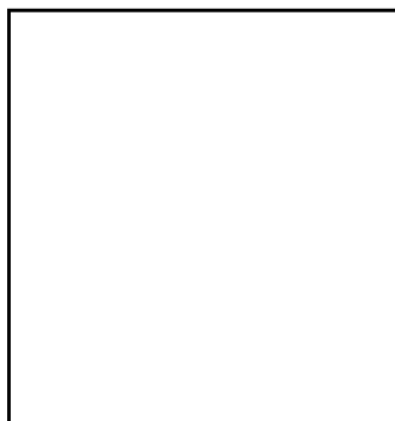
„Może pan się o mnie oprze,

Pan tak

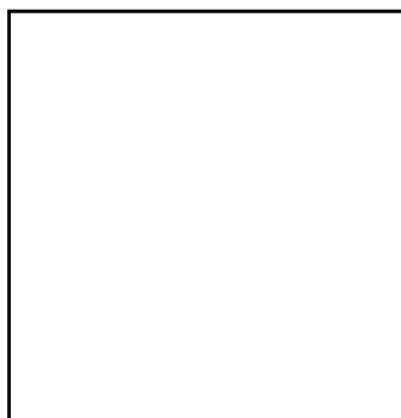
, panie koprze”

„Cóż się dziwić, mój

,

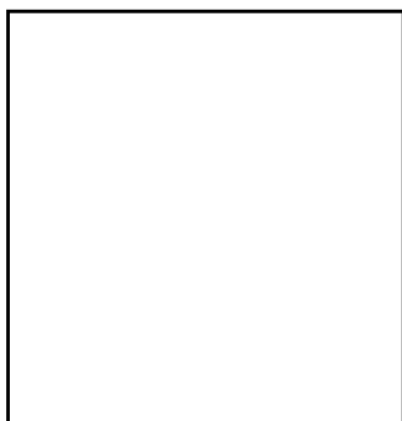
Leżę tutaj już od

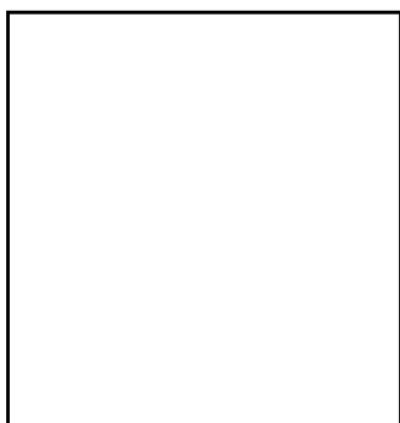
!”

Rzecz na to kalarepka:

„

na rzepę - ta jest
krzepka!”

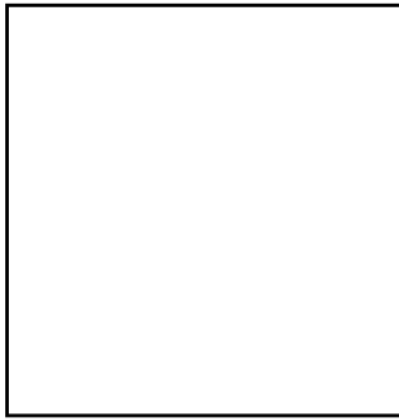
po brzuszku rzepę klepie:

„Jak tam, rzepo? Coraz lepiej?”

„Dzięki, dzięki panie grochu,

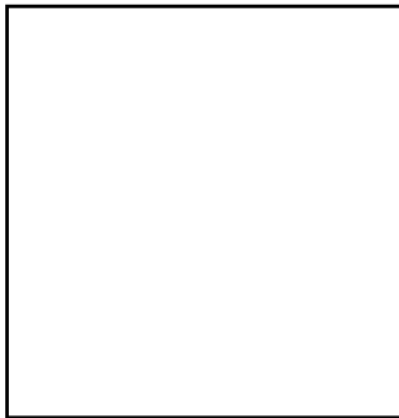
Jakoś żyje się po trochu.

Lecz

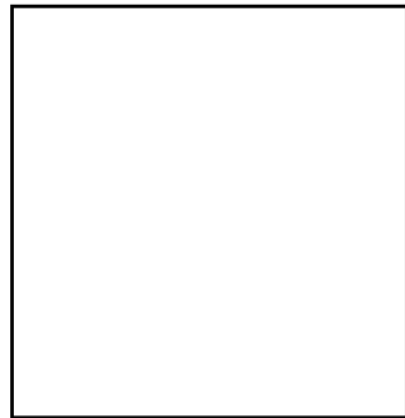

- z tą jest gorzej:

Błada,

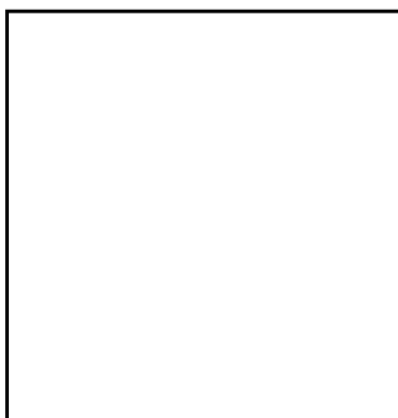
,

nie może”.

„A to feler” -
Westchnął seler.

Burak stroni od

,

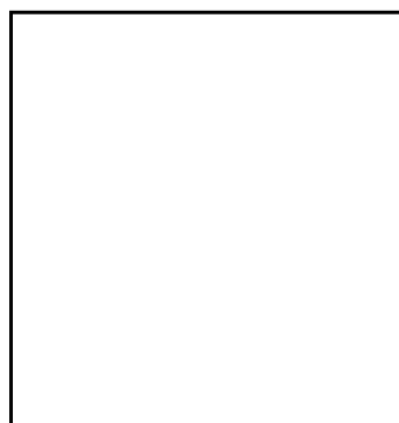
A cebula doń się czuli:

„Mój buraku, mój

,

Czyżbyś nie chciał takiej

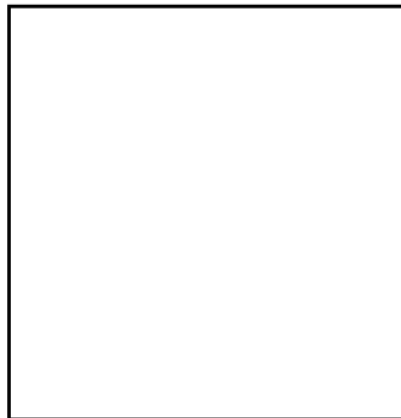
?”

Burak tylko

zatyka:

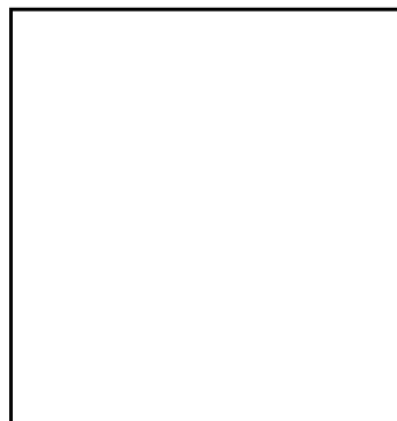
„Niech no

prędzej zmyka,

Ja chcę żonę mieć buraczą,

Bo przy pani wszyscy

.”

„A to feler” -

Westchnął seler.

Naraz słysząc głos fasoli:

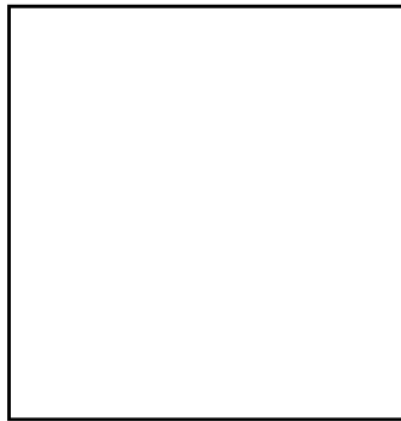
„Gdzie się pani tu gramoli?!”

„Nie bądź dla mnie taka wielka”-

Odpowiada jej brukselka.

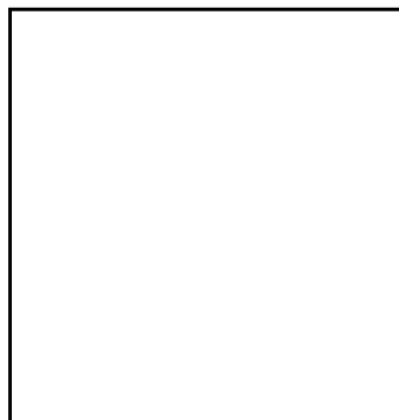
„Widzieliście, jaka krewka!”-

Zaperzyła się

.

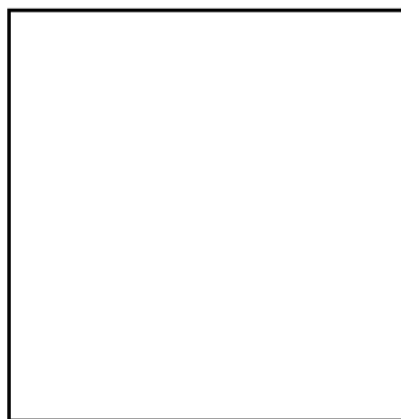
„Niech rozsądzi nas

!”

„Co, kapusta?! Głowa pusta?!”

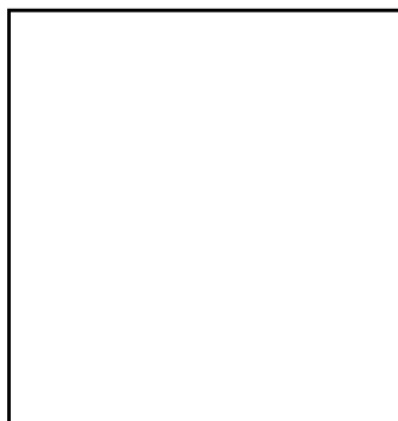
A kapusta rzecze

:

„Moi drodzy, po co kłótnie,
Po co wasze swary głupie,

Wnet i tak zginiemy w

„A to feler” -
Westchnął seler.